Załącznik nr 1

Zasady kwalifikacji i amortyzacji majątku trwałego na podstawie polityki rachunkowości jednostki:

1. Do majątku trwałego podlegającego ewidencji bilansowej zalicza się następujące rzeczowe aktywa trwałe spełniające kryteria określone
w art. 3 ustawy o rachunkowości, w tym:

1) środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne o cenie nabycia przekraczającej granicę określoną w ustawie podatkowej,
2) pozostałe środki trwałe (wyposażenie) oraz wartości niematerialne i prawne o wartości nie przekraczającej wielkości ustalonej w ustawie
podatkowej cenie nabycia nie wyższej od kwoty granicznej określonej w ustawie podatkowej oraz środki trwałe umarzane jednorazowo,
określone w przepisach o szczególnych zasadach rachunkowości.
3) do pozostałych środków trwałych zalicza się pomoce dydaktyczne oraz wartości niematerialne i prawne (programy komputerowe dla
celów dydaktycznych), których cena nabycia przekracza 10 000 zł.
W jednostkach oświatowych do ewidencji środków trwałych można zaliczyć pozostałe środki trwałe o cenie nabycia poniżej 10.000 zł,
których okres użytkowania jest dłuższy niż rok i o zaawansowanej technologii.
Rzeczowe aktywa majątku trwałego podlegają amortyzacji według następujących zasad:
1) aktywa trwałe, o których mowa w ust. 1 pkt 1, amortyzowane są metodą liniową w równych ratach, jednorazowo za okres całego roku
według stawek określonych w ustawie podatkowej, z wyjątkiem środków trwałych, określonych w przepisach o szczególnych zasadach
rachunkowości, które są umarzane jednorazowo w 100 % ich wartości w miesiącu wydania do używania.
2) aktywa trwałe, o których mowa w ust. 1 pkt 2 umarzane są jednorazowo w 100 % ich wartości w miesiącu wydania do używania.
3) W oparciu o zasadę istotności (art. 4 pkt 4a ustawy o rachunkowości) przyjmuje się, że uznaje się zakupione materiały za zużyte w
dacie wydania do zużycia.
4) Jednostki oświatowe umarzają środki trwałe jednorazowo za okres całego roku.
5) Nie umarza się gruntów oraz dóbr kultury.
2. Nakłady finansowe kwalifikują się do zaliczenia do ulepszenia środka trwałego tylko wówczas, gdy spełnione są równocześnie następujące warunki:
1) obiekt poddany został rozbudowie, w tym doposażeniu w części składowe i peryferyjne, przebudowie, adaptacji, rekonstrukcji lub
modernizacji,
2) wartość użytkowa obiektu po rozbudowie, przebudowie, adaptacji, rekonstrukcji lub modernizacji jest wyższa od posiadanej w momencie oddania go do używania; wzrost wartości użytkowej obiektu mierzy się w szczególności wydłużeniem okresu jego używania,
przyrostem zdolności wytwórczej i powierzchni użytkowej oraz poprawą komfortu obiektu i znajdujących się w nim lokali, obniżeniem kosztów
jego eksploatacji, zmniejszeniem zanieczyszczenia środowiska i poprawą warunków bezpieczeństwa pracy,
3) koszty ulepszenia na dany środek trwały są wyższe niż 10 000,00 zł.
Jeżeli rozbudowa, przebudowa, adaptacja, rekonstrukcja lub modernizacja obiektu nie spełnia choćby jednego z powyższych warunków,
wydatki te kwalifikują się do remontu, który oznacza przywrócenie pierwotnego stanu technicznego i użytkowego obiektu. Koszty remontu
środków trwałych zalicza się do kosztów działalności eksploatacyjnej w okresie ich poniesienia.
3. Do środków trwałych w budowie (inwestycji) zalicza się koszty budowy nowych środków trwałych, koszty ulepszeń istniejących środków
trwałych oraz koszty montażu zakupionych środków trwałych.
4. Środki trwałe stanowiące własność jednostek oświatowych otrzymane nieodpłatnie, na podstawie decyzji właściwego organu, mogą być
wycenione w wartości określonej w tej decyzji.
IV. Zasady wyceny składników majątku
1. Wartość początkową, według której ujmuje się w księgach rachunkowych środki trwałe, środki trwałe w budowie oraz wartości niematerialne i prawne stanowi cena ich nabycia.
Wartość początkowa i dotychczas dokonane od środków trwałych odpisy umorzeniowe, mogą - na podstawie odrębnych przepisów - ulegać
aktualizacji wyceny, a wyniki aktualizacji są odnoszone na fundusz jednostek oświatowych.
2. Rzeczowe składniki majątku obrotowego wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia nie wyższych od cen ich sprzedaży
netto na dzień bilansowy.
3. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie ceny nabycia składnika aktywów, a w szczególności przyjętego nieodpłatnie, w tym w drodze darowizny
- jego wyceny dokonuje się według ceny sprzedaży takiego samego lub podobnego przedmiotu.
4. Należności i roszczenia ewidencjonuje się przy ich powstaniu w wartości nominalnej.
5. inne informacje

INSPEKTOR
Marzena Chrzanowska

realizująca obowiązki
Głównego księgowego
Bożena Modelska